

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 175.

V Ljubljani, v sredo 1. avgusta 1888.

Letnik XVI.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“,

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred

velja za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan 12 gl.
„ pol leta 6 „
„ četrt leta 3 „
„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 .

Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobi še-le z duem naročbe.

Vredništvo in opravništvo „Slovenca“.

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna III. velika skupščina v Ptuji

dné 29. julija 1888.

I. Po naznačenem vspredu bila je o 1/2 11. uri dopoludne slovesna služba božja v župnijski cerkvi čč. oo. minoritev. Odlični prvomestnik ptujske podružnice, visokočestiti gospod župnik in gvardijan o. Benko Hrtiš, račil je sam v izbornem govoru obilnej množici pojasniti življenje in delovanje družbenih zavetnikov, slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, spodbujajoč željno poslušajoče vernike, da naj vsigdar posnemajo ta naša apostola ter bodo zvesti sinovi in hčere sv. matere katoliške cerkve — pa tudi matere Slovenije. — Na to je obrvil levitovano presveto daritev, mej katero so navadni domači peveci kaj prijetno spodbudno prepevali slavo božjo.

II. Krog 1/2 12. ure snidejo se potem zastopniki v „Narodnem domu“ k zborovanju.

1. Prvomestnik družbe sv. Cirila in Metoda, prof. T. Zupan, spregovori blezo tako-le:

Slavna velika skupščina!

Pred letom dni obsorej smo zborovali ob obalah Jadranskega morja, v našem Trstu. Ljubezljivo sprejeti po svojih častitih sestrah in svojih dragih bratih na jugu smo bivali nekatere vesele ure v teh solnčnih pokrajinah uživajoč prijaznost vseh narodov, ki bivajo tam: kajti došli mirni in vsakemu — kateri je dobrega srca — roko prožeč šli smo zopet v tem ljubem miru slednji na svoj dom. — Bila je to II. velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda na Slovenskem.

S temi čutili v duši kot vlni v Trstu se usojam otvarjati danes III. veliko skupščino naše družbe tudi med vami, dragi rojaki z lepih štajarskih livad ter veselih štajarskih hribov in goric, tu v staroslavnem Ptuiju.

Prihiteli smo danes med Vas, štajarske Slovence, s tem srcem, kot je hrani v sebi vsak dober človek. Porazumljenje v duši in na jeziku smo v obče pripravljene vsakemu deželanu teh Vaših pokrajin — naj si bo katerega koli jezika — v prijaznosti ponuditi roko. Pred vsem pa nam je sem dohajajočim bil ta namen, da osebno vidimo in osebno pozdravimo Vas, slovenske častite sestre in drage brate, ki bivate ob bujnih bregovih Mure, Drave in Save; na Slovenskem Pohorju, v Slovenskih Goricah in povsod, kjerkoli se čuje med Vami, v zeleni Štirski, slovenske govorce mili materin zvuk. (Dobro!)

Tu smo danes med Vami iz Primorske in iz goriških pokrajin, od tam, kjer v naše morje podi čiste valove bistra Soča. Tu smo iz koroških dolin, koje pretaka mogočna Drava, iz one hvaljene dežele neizkaljenih sre, takih kot je koroških jezerov planota; iz dežele stanovitnih sre, takih kot je skalovje koroških gorá. Tu smo iz slavljene Kranjske, iz bele Ljubljane, ki se vselej in menda po pravici imenuje sredotočje Slovenstvu.

Posvetovali bi se namreč danes radi o slovenskih šolskih potrebah tu v Ptuiju zbrani za-

stopniki vsega Slovenstva; nekaj ur bi potem radi preživeli med Vami, ljubi štajarski Slovenci, in to prav v miroljubnem duhu pesnika preroka: „Ljudje vsi bratje; bratje vsi naródi!“ — Na to pa bi se zopet radi od tod povrnili vsakateri na svoj dom — z nova poživljeni v zvestóbi Bogú in sveti veri; v zvestóbi viteškemu cesarju Francu Josipu, dobročinitelju; v zvestóbi milemu narodu!“ (Živio!) (Živio, slava mu!)

Na to konstatuje, da je po §. 15 družbenih pravil navzočnih več kot 20 opravičenih glasovalcev ter pozove tajnika, naj poroča o društvenem delovanju v pretekli upravni dóbi.

2. Zapisnikar Anton Žlogar naznanja, da so po §. 14 dozdej zglaseni s posvetovalno in glasovalno pravico:

Izmej pokroviteljev: Banka „Slavija“ po svojem glavnem zastopniku Ivanu Hribarji; prof. T. Zupan; L. Svetec; dr. Josip Vošnjak; Ant. Žlogar; mariborska posojilnica po dr. J. Glančniku; savinjska posojilnica po J. Hausenbichlerji; ormoška posojilnica po dr. Gršaku; celjska po M. Vršcu; Oroslav Dolenc; Maks Vršec; Andrej Jurea.

Od vodstva: Prvomestnik; podpredsednik L. Svetec; blagajnik; tajnik; Gregor Einšpieler, župnik iz Celovca; Ivan Hribar.

Od podružnic: Prva ljubljanska: dr. J. Vošnjak, L. Svetec, pooblaščenca; Št. Jakobsko-Trnovska v Ljubljani: Anton Žlogar, Oroslav Dolenc, Ivan Hribar, pooblaščenca; Št. Peterska v Ljubljani: dr. J. Vošnjak, Oroslav Dolenc, pooblaščenca; Celje: dr. Ivan Dečko, Maks Vršec; Gorica: dr. Ant. Gregorčič; Kropinsko-Kamnogoriško-Dobravška: Miha Pesjak; Turjak: Jak. Gruden; Gorenjska dolina v Kranjski gori: A. Žlogar, pooblaščenca; Gornjigrad: Ivan Kuralt; Konjice: dr. Drag. Prus; Selce: Fr. Šlibar; Trst (moška): Mate Mandič, Fran Žitko; Trst (ženska): Mate Mandič, Fran Žitko, pooblaščenca; Prem: Nik. Križaj; Zidanmost: Ferdo Roš, Jan. Mlinar; Slovenjigradec: dr. Dečko, Maks Vršec, pooblaščenca; Ormož: dr. Gršak, dr. A. Žizek; Smlednik: Oroslav Dolenc, pooblaščenca; Dorn-

LISTEK.

Lov je pustil.

(Povest, zapisal y.)

(Dalje.)

Imel je res veliko srečo. Vedeli so, da je on glavni tihotapski lovec, dokazati mu pa le niso mogli. Bilo jih je več skupaj, imeli so neko tajno zvezo med seboj. Eni so pazili na grajske lovece, drugi so pa na drugi strani lovili zver. Slišali so večkrat grajski loveci strel iz puške, pa bilo je le predaleč v stran, da bi tatu dobili v pest. Na zadnje so pa vendar čuvaji spazili, kam največkrat tihotapci zahajajo, in neki dan dobé kar šest lovskih tatov. Le dve srni so ubili, pa te ste bile neznansko dragi. Prvič zato, ker je srni dobil pravi lastnik lova, in drugič ker so morali sedeti več mesecev v ječi in po vrhu plačati še sodnijske troške. Pa kakor sem že rekel: naš Martin imel je srečo. Ravno tisti večer ga ni bilo zraven. Tihotapstvo je potihnilo za nekaj časa, tudi Martin odšel je k bolni materi,

zato ni mogel veliko v goru. Sem in tje se je pa še vse jedno natihoma splazil v gozd. Do čakališča, kjer je bila skrita njegova puška, bilo je le poldrugo uro hoda.

Delo je večkrat pošlo in Martin je imel tako pičle dohodke, da ga je že skrbelo, kje bode vzel denar za stanovanje. Kdo se bo čudil, ako je tak dan Martina zmanjkalo in se le pozno v noč ali še-le zgodaj na jutro vračal na dom.

Logarji imamo navado posebne oddelke gozda prihraniti za velike love. Le malokaterikrat zahajamo v tisti kraj, da se tem več zverine nabere. Ko je bil enkrat v takem oddelku napovedan velik lov, dobili so le malo divjačine. Čudno je naš knez pogledoval svoje podložne. Ukazal je, naj se ta kraj gozda pusti, logarji in njih pomagači lové naj drugod. Če so danes mestó dvajset srn dobili samo dve, kdo je temu kriv, kakor njegovi loveci? Postrelili in prepodili so divjačino, sedaj pride on, pravi lastnik, s svojimi prijatelji na lov, pa ni zverine. Poklical je našega logarja g. M. na stran ter ga ostro prijel, kolikrat je bil tu na lovu ali on, ali pa njegovi blapei. Tako ostrega vprašanja logar ni pričakoval,

vidno se je prestrašil. Knez je to smatral za slabo vest in mu ni verjel, ko mu je logar zatrjeval, da se v tem kraju celo leto ni streljalo.

„Če niste vi, so pa vaši podložni! Lepe ljudi imam!“ osorno zavrne knez in stopi zopet k lovski družbi. Pričo gostov se ni hotel kazati razdraženega.

Podajo se na drugi kraj v gozdu. Logar M. gre zraven kneza, ker ima nalogo, vsakemu lovcu odkazati prostor. Že je druge lovece razpostavil, knezu odbral je najboljše čakališče, da bi ga vsaj s tem malo potolažil.

Gredé po ozki stezi navzgor dospeta do nenavadnega prizora:

Na mali smreki visi lep srnjak. Precej je bilo obema jasno, zakaj ni danes tu zverine. Tihotapski loveci odbrali so si ravno tisti okraj za svoj lov, katerega si je bil knez sam sebi prihranil. Kar niso s puško podrli, nalovili so v zadrge. Na krajeh, kjer zverina bolj prehaja, pripognili so čez pot mlado drevo in napravili zanjko. Zver nič hudega ne sluteča teče po stezi do nastavljenega zanjke. Vjame se v zadrgo, sproži lahno zarezo, pripogneni vrh vzdigne se zopet na kviško in seboj tudi vjeto žival. Le

berg, Pervačina in Gradišče: Vinko Gregorič, posestnik; Šempas: Ivan Klobovs, kapelan; Zilska Bistrica: Filip Milonik; Naklo (Primorsko): Avg. Praprotnik; Postojina: Šegula, Alojzij Kraigher, dež. posl.; Senožeče: Ign. Okorn, župan; Litija: Luka Svetec, c. kr. notar; Rudolfovo: Anton Žlogar, pooblaščenec; graška izvanakademiška: Fran Hubad; Sveti Ivan v Trstu: Ivan Marija Vatovec, veleposestnik; Kotmaraves: Matija Prosekar, Janez Štih; Apače: Jak. Kočvar, lekarnar, Andr. Butej in Jož. Stečnik, posestnika; Beljak: Matej Markovič, posestnik, Fran Dular, živinozdravnik; Šaleška dolina v Šoštanj: Ivan Kačič, notar; Pliberk in okolica: Franc Reš, dr. Homan, advok. koncipijent; Podgrad: Slavoj Jenko, trgovec, vitez Anton pl. Vicco, posestnik; Kobarid: Anton Pipan; cerkljanski okraj na Goriškem: Vinko Gregorič, pooblaščenec; Celovec: Gregor Einšpieler, Matija Prosekar, pooblaščenec; Maribor: dr. Glančnik, dr. Mlakar, J. Zupan; Ptuj: prvomestnik o. Benko Hrtiš, dr. Triller; Brdo na Kranjskem: Anton Zarnik; Žalec: J. Hausenbichler, A. Jurca.

Torej prisustvuje veliko več zastopnikov kakor zahteva §. 15. (Dalje prih.)

Suženstvo.

(Dalje.)

Ako primerjamo, kako so pagani s svojimi sužniki ravnali, kako pa kristijani, lahko opazimo pri prvih neusmiljenost in grozo, pri poslednjih ljubeznjivost in človekoljubje in gotovo ne bo tukaj nihče cerkvi dolžne pohvale odrekel. Tega se prepričamo tembolj, ako pogledamo, kako ljubeznjivo in previdno je cerkev zatirala ostudno suženstvo. Cerkev ni marala, da bi se sužniki potom upornosti opráščali, kajti to bi bilo škodljivo njim samim in občemu blagru državnemu. Zlasti pa je skrbela za to, da so se sužniki v krščanskih šolah poučevali v krščanskih resnicah in vsprejemali s sv. krstom tudi krščansko čedno življenje. Ako se je torej pripetilo, da se je hotel krščanski sužnik potom sile in upornosti osloboditi, je cerkev tako početje svojega sina vselej grajala priporočevaje po svojih služabnikih potrpljenje.

Cerkev si je veliko prizadevala uveriti sužnike, da oni sicer svoje paganske gospodarje vsled luči sv. vere in od Kristusa prejete milosti v časti prekašajo, da pa imajo zaradi tega do Stvarnika in sv. vere ustanovitelja toliko večje dolžnosti ter se ne smejo do svojih gospodov niti po lisiče vesti, niti jim pokorščine in spoštovanja odrekati. Sicer se pa sužnikom od tistega hipa, ko so zaznali, da so slobodni božji sinovi, odločeni za kraljestvo božje in poklicani k nebeskim dobrotam, ni smeti več žalostiti zaradi malospoštovanega položaja in zaradi bridkosti minljivega življenja. K nebesom naj upirajo svoje oči ter se tešijo in v svojih sklepih utrjujejo. V tem oziru govori sužnikom sv. Peter: „To je namreč milost, ako kdo zaradi vesti svoje, zaradi Boga prenaša bridkosti in po krivici trpi. K temu namreč ste poklicani, ker je tudi Kristus za nas trpel, zapustivši vam vzgled, da hodite po njegovih stopinjah.“ (I. Petr. II. 19. 20.)

Čast cerkvi, ki je za sužnike tako lepo skrbela in svojo skrb s previdnostjo spajala. V tem se nam

malo trenutkov si še skuša pomagati z nogama, zadušena pričakuje, kedaj po njo pride lovski tat.

„Tako je ta stvar?! Zato ni zverine, ker jo tatje odnesó. Pač lepo pazite po gozdu! Če vi sami ne morete, zakaj imate pomagače? Ko prideva na čakališče, spravite srnjaka tu stran!“ ukaže knez.

Grom prišel je tako nad logarja, pa pozneje je njegov jek odmeval še po gozdarskih pomočnikih. Zagrozil jim je logar, da k letu vse spodi iz službe, ako ne bodo bolj vestni pri svojih opravilih.

Večerja pomočnikom ni kaj teknila. Jezno udari ob mizo hlapec Dante: „Jaz vem kdo najbolj nastavlja zverini in kdo je naj večji tat v gozdu. Nobeden drugi nego ta Martin. Zakaj je popustil dobro službo? Pravi sicer, da zavoljo matere, a vendar ga večkrat ni bilo doma, tudi po noči je bila stara bolnica večkrat sama. Kje se je takrat potikal? Po gozdu je iskal, če se je kaj vjelo. In zdaj je že teden dni, kar so mu mater zakopali, pa je še vedno tu brez dela. Od česa živi, če ne od tatvine?“ (Dalje prih.)

javlja očito božanska njena moč, še bolj pa v oni vidni, nepremagani velikodušnosti in srčnosti, katero je ona umela toli zaničevanim sužnikom vdihniti in ohraniti. Le-ti so dajali svojim gospodarjem takov vzgled npravnega vedenja in njih potrpežljivost pri težkem delu je bila tolika, da so se jim vsi čudom čudili. Nikdar se niso dali zapeljati v greh, svete zapovedi božje so zmirom bolj cenili, nego grešna povelja svojih gospodarjev, tako, da so ráje darovali tudi življenje svoje v najstrašnejših mukah čisto mirni in jasnega obličja. Euzebij proslavlja devico Patamijano, katera je zvesta Kristusu z nepremagano srčnostjo vsprejela rajša smrt, nego privolila v nečedni greh svojega strastnega gospodarja. Tudi druge slične vzgledne sužnikov moremo opaziti in čuditi se nam je, kako so kljubovali svojim gospodarjem vstrajno do smrti, ako so jim le-ti hoteli vzeti prostost dušno in zvestobo, katero so prisegli svojemu Bogu. Da so se sužniki krščanski kdaj iz kakošnega drugega razloga gospodarjem svojim upirali ali se vdeleževali državi pogubnih zarot, o tem nam ne pové povestnica nijednega slučaja.

Ko so napočili cerkvi mirnejši časi, začeli so sveti očetje s čudovito modrostjo razkladati vernikom apostolske nauke o bratskem združenju krščanskih src. Nauke te so obračali v veliki ljubezni na sužnike ter izkušali dokazati, da imajo pač gospodarji nekako postavno pravico do svojih poslov službovanja, ona sila pa, s katero jim zapovedujó in tako nečloveško ravnanje ž njimi, ni dopuščeno nikdar. Pri Grkih je storil v tem oziru mnogo sv. Krizostom, kateri radostno omenja, da se v njegovih krajinah suženstvo v besede pravem pomenu nič več ne nahaja. Kajti Kristus (govori sv. nčenik) v svojem premnogem usmiljenju ni plačal samo našega dolga, temveč je nam tudi podal sredstvo, s katerim moremo odvrniti huđe posledice, katere vsled greha zadevajo razne vrste človeških družb. Smrt je po Kristusu izgubila svojo strahoto ter postala miren prehod v večno življenje; istotako je po Kristusu odpravljeno suženstvo. Kristijan, kateri neče biti sužnik grehu, ne imenuje se več sužnik; vsi v Kristusu prerojeni bodo naj bratje. To prerojenje in vsprejem v rodbino božjo deli človeku plemenitost, ne pa naravno pokolenje. Da bo pa to versko pobratištvo rodilo boljši sad, zavládaj srčna vzajemnost tudi v življenja zunanjih okolnostih; gospodarji naj smatrajo svoje posle kot člane svoje rodbine, skrbé naj jim ne le za telesni živež, temveč tudi za dušno hrano. Ganljiv je pozdrav, kateri sporoča sv. Pavel Filemonu želeč mirú in milosti „soseski“ (ecclesia) bivajoči v njegovi hiši. (Ad Phil. V. 2.) V tem pozdravu je izrečena jasno zapoved, da naj gospodarje in posle, katere združuje jedna vera, združuje i jedna ljubezen. (Hom. XXIX. in Gen., or. in Lazar. Hom. XIX. in ep. 1. ad Cor. Hom I. in epist. ad Phil.) Med latinskimi očeti omenjamo po pravici sv. Ambroža, kateri je v tej zadevi vse socialne razmere temeljito raziskaval ter najbolje in točno odkazal pravice pripadajoče posamnim vrstam človeških družb. Odveč je omenjati, da se tu sv. Krizostom in sv. Ambrož v svojih nazorih popolnoma strinjata.

Poglavitno pa je to, da so kristijani te povse prave in izvrstne nauke izpolnjevali. Da ni to istina, ne bi se bil drznil Laktancij, krščanske vere slavni zagovornik, izpregovoriti naslednjih besed: „Ko bi nas kdo vprašal: nimate li med sabo siromakov in bogatinov, gospodov in sužnikov; kaj ni med vami nikakoršne razlike med posamezniki? Odgovorimo mu lahko: nikakor ne! — Brate se nazivljamo in sicer samo zaradi tega, ker se smatramo vsi enakim. Ako namreč opažamo razmerje človeško z višjega stališča dušnega, ne pa telesnega, nemamo pri nas sužnikov navzlic različnim stanovom, ampak mi jih kličemo in smatramo naše brate in hlapce Gospodove.“ (Dion. Instit. LV. c. 6.)

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. avgusta.

Notranje dežele.

Vojaškim krogom gališkim se je z Dunaja naznanilo, da bo prišel cesar začetkom avgusta v Galicijo nadzorovat utrjevanja in taborišča pri Premislu in Jaroslavu.

Kakor trdi „Berliner Tagblatt“, prišel bo nemški cesar na Dunaj dné 1. oktobra. Vršile se bodo dvorne veselice, lovi in skoraj gotovo tudi parada. V schönbrunskem grajskem gledališči se bodo priredile predstave.

Zaderski „Narodni list“ je izvedel, da bo prišla konec tekočega ali začetkom prihodnjega meseca prestolonaslednica Štefanija v Dalmacijo; nastanila se bo v Šibeniku ter si od tod šla ogledat slape reke Krke.

Priprave za katoliški shod vrlo napredujejo. Poročila „socialnega odseka“ se že tiskajo; pa tudi ostali pododbori bodo kmalu končali svoje delo. Vdeležba bo velikanska in sijajna. Oglasilo se je že več višjih pastirjev, pa tudi člani visokega plemstva bodo v lepem številu zastopani.

Katoliško-politiško društvo drugega dunajskega okraja (Leopoldstadt) je predvčerajšnjim sklenilo resolucijo, v koji se izraža živahno obžalovanje profesorjem bogoslovske stolice in krščanskim profesorjem ostalih stolic, ker so z izvolitvijo žida Suessa rektorjem dunajskega vseučilišča dali pogubonosni vzgled vsem omahljivim krščanskim volilecem za državni zbor.

Dné 29. julija je bilo ravno deset let, ko je avstrijska armada izvršila zasedenje Bosne. V teh desetih letih je napredek zasedenih dežel očividni. Leta 1880. so iznašali deželni dohodki 56 milijona goldinarjev, za leto 1889. pa so proračunjeni že na 94 milijona. Zgradilo se je v tej dobi 3200 kilometrov cest in 500 kilometrov železnic. Javna varnost mora primeroma vsacega zadovoljiti, kajti več ko v enem letu sém ni bilo nobenega roparskega napada. Za narodno omiko se je veliko storilo: 1100 šol je bilo ali ustanovljenih ali preosnovanih. Posebno pa sta se povzdignila kmetijstvo in živinoreja.

Vnanje države.

Bolgarijo bodeta prihodnji teden zapustila italijanski zastopnik grof Sonnaz in angleški agent O' Connor. Vsled tega ne bo imele nobeno zastopstvo velesil v Bolgariji svojega načelnika ter se tej okoliščini pripisuje več kakor slučajen pomen. — Mej Stambulovom in princem se napetost še ni polegla. — Preklicuje se vest o zaroti v Ruščuku.

Rusko vojno ministerstvo je pozvalo vse brodarske družbe na Dnjepru, naj nemudoma poročajo o številu in velikosti svojih ladij. — Mej kavkaskimi prebivalci je razširjena nespametna vest, da bo vlada v kratkem pobrala mej vojake vsa dvajsetletna dekleta. Zaradi tega se nujno može, da bi se tako oprostile vojašine. Vlada je ukazala svečnikom, naj prekličejo z lece to neumno govorico.

O najbližnjih političkih posledicah nemško-ruskega sestanka poroča se iz Petrograda v „Berliner Tagblatt“: Giers in grof Bismarck sta sestavila zapisnike, ki določujejo podlago finančnemu sporazumljenju mej Nemčijo in Rusijo. V kratkem že se bodo sešli posebni obestranski pooblaščenici, ki bodo konečno izdelali te zapisnike; takoj potem pa se bodo temeljito presodili vzajemni carinski tarifi. Ruski finančni minister bo moral vsled tega prepustiti svoj portfelj drugemu možu.

Nemški cesar se na svojem povratku v Berlin bajé ne bo mudil v Friedrichsrube, pač pa bo grof Herbert Bismarck obiskal svojega očeta v Friedrichsrube. — Kakor trdi „Journal des Débats“, sešli se bodo še meseca avgusta grof Kálnoky, pl. Giers in Crispi z Bismarckom v Kissingenu. Gotovo pa še ni, ali se bodo vršila posvetovanja posamezno ali skupno.

Razburjenost mej francoskimi delavci se razširja tudi že po drugih departementih. Iz Saint-Etienne-a se brzovavi, da je 400 rudokopov v Wilsarsu (departement Loire) zapustilo delo, in da bodo isto takó storili tudi še mnogi drugi delavci. Sodi se, da je to učinek tajnega delovanje hujskačev — „agents provocateurs“.

Havasovo izvestje trdi, da francoski trgovinski minister ne bo sprejel italijanskih predlogov gledé trgovinske pogodbe.

Italijanska vlada se je do sedaj trudila, da bo lahko v vsakem slučaju zapustila Masavo. Formalna izjava o konečni prisvojitvi te dežele pa jej nalaga vse drugačne dolžnosti. Vlada bo morala odslej posebno v zbornici svojo nasebinsko politiko drugače zagovarjati; to jej bo z ozirom na opozicijo težaven nalog, ker ne bo več mogla trditi, da je vprašanje o konečni osodi Masave še nerešeno.

Italijanski poslanik je izročil grškemu ministru zunanjih zadev noto, s koje se naznanja osvojitve Mesave. Grška ne pripoznava zakonitosti občinskih davkov, predno niso kapitulacije odpravljene, gledé italijanske prilastitve pa bo posnemala vzgled družih velesil.

V angleški spodnji zbornici sta predlagala sir Harcourt in Sexton, naj se v bodoče irskim poslancem, ki se morajo zagovarjati zaradi prisilne postave, dostavljajo vabila in naj se zatoženci ne pošiljajo sumarnim potom irskim sodiščem. Vsled oporekanja irskega nadtajnika Balfoura se je predlog zavrgel.

Na Irskem sta se minolo soboto izvršila dva zemljiška umora. Neznani zločinci, ki so ušli, ustrelili so nekega najemnika in nekega delavca, ki je na polji delal za nepriljubljenega najemnika.

Izvirni dopisi.

Iz Zagorja za Savo, 31. julija. Prelep in prevesel je bil za nas Zagorjane dan 22. julija. To nedeljo so nas s svojim pohodom počastili mili nam

sosedje litijski pevci. Pevec je spremljevalo častno število dam in gospodov, mej njimi tudi blagorodni g. L. Svetec s svojo družino.

Peli so pri deseti maši pod vodstvom svojega pevovodje g. nadučitelja Capudra izberno Nedvedovo mašo: „K tebi sreča povzdignimo“. Po svetem opravilu zapojó prekrasni dve pesmi pred župno hišo; po prijateljskem, pristrčnem razgovoru pa se podajo na obed v gostilno g. Medveda.

Po litanih so poleteli častiti gostje v bližnje Toplice ter tudi tu nekaj lepih pesmi zapeli v veliko veselje vsega navzočega občinstva. Le prehitro je potekel čas, da smo si morali podati roke v slovo.

Vtis, ki ga je naredilo pevsko društvo in častno spremstvo na naše ljudstvo, je najboljši; vsi imamo le eno željo, namreč: da bi nas kmalu zopet počastili in oveselili s svojim pohodom. Živeli litijski pevci!

Preteklo soboto so se pripodili od štajerske strani gosti temni oblaki. Bilo se je bati vremenske nezgode; pa, hvala Bogu, vsul se je le debel dež in vmes je padalo tudi ledeno, pa bolj drobno zrnje.

Vaša priloga „Domoljub“ je našla pri nas veliko domoljubov.

Od primorsko-kranjske meje, 28. julija. (Nemške nekdanje naselbine na Goriškem; potovanje „pangermana“ za nemški „šulferajn“.) V XIV. veku se je naselilo po severo-vzhodnem delu Goriškega mnogo nemških katoliških družin s Tirolskega, v sedanjem tolminskem glavarstvu in tolminskem dekanstvu. Pri-poveduje se, da so bili isti kraji v strmem pogorju še neobljudeni od Slovencev ter so bile iste družine poslani kot „Strafkolonien“ v iste tedaj skoraj nepristopne gozde, kjer je bil svet med Črno prstjo, Poreznom in Blegašem*) („montes Flegatii“ so jih imenovali Rimljani) kakor z deskami zabit. Ondot so imele zveri svoje brloge kakor n. pr. medvedje, volkovi, risi (bistrovidi), divje mačke i. dr., tudi zlahtna divjačina, kakor divje koze, jeleni in srne so se podili po istih gozdnatih krajih in visočinah. Bili so kraji, kakor za pragermane, ki so svoje dni najraje hodili na lov in stikali za zverjadjo ter potem utrujeni ležali na medvedjih kožah. Te nemške naselbine so bile v nemških Rovtah (Deutschgereuth), v Stržišču (Stražišču), Podberdom, Oblokah, v Sorici (Sarz), ki je spadala do tega stoletja k Goriškemu, in v Dajneh nad Sorico. Vse skupaj so štele le nekaj stotin Nemcev, ki so govorili čudno nemško narečje s tirolskim naglasom in izrekom. Res je sicer, da so ohranili do sedanjega stoletja, če tudi le deloma, svoje šege in svoj jezik, ki se je v poslednjem času s slovenščino pomešan tako spakedral, da se ga niso upali več v pričo drugih govoriti, ampak le v medsebojnih pogovorih. Tako so rekali n. pr.: „Geh die kraven pomolzen“; namesto: „geh die Kuh melken“! Sedanji rod se pa večinoma nič ne zaveda, da so bili njega pradedje Nemei; le malo kateri starček ali ženica se še nahaja, ki bi znal nemško govorico; in še ti se je jako zeló sramujejo. Ko je neki uradnik hotel zvedeti, koliko znajo njih starčki in babice še nemščine, jih je moral z denarjem podkupiti, da so mu povedali, kako imenujejo to ali ono stvar v svoji nemščini. To pa ni čudo, ker so bili le v malem številu tođ naseljeni, obdani povsod od slovenskega rodú, s katerim so morali občevati odtrgani in oddaljeni od sosedov na severu!

Vkljub temu se je našel neki Nemeč, kakor pripoveduje dopisnik iz Sorice v „Slov.“ št. 169, dné 25. julija t. l., ki je hotel te za mater „Germanijo“ na veke izgubljene in poslovenjene Nemece nazaj pridobiti. Ta čuden človek mi je po naključji še precéj znan. Ker cenjeni dopisnik iz Sorice dvomi, bi li bil isti res duhovnik ali ne, naj tukaj izjavim, da žalibog je on res duhovnik, rojen 1863 v Gradci na Štajerskem ter bil sprejet „bona fide“ v goriško semenišče v IV. tečaj. Imenuje se Julij Rossi, čegar predstariši ali dedje so bili rojeni na Reki, pa naseljeni v Gorici; torej niso bili nemškega pokolenja. Sedanji njegovi stariši so došli v Gradec, ne vem kako, pa gotovo vsled pregovora: „S trebuhom za krubom“. Mati njegova je slovenske krvi, po priimku menda „Vindišar“ slóve. In ta človek je postal (1886. leta) duhovnik; posvečen je bil v Gorici dné 29. avgusta 1886. Da ni imel prave zmožnosti za službovanje v goriški nadškofiji, je očiten

*) Glej Kozlerjev zemljevid slovenskih dežel in pokrajin 1864!

dokaz to, ker ni bil zmožen deželnih jezikov, razun nemščine, katera pa ni pri nas deželni jezik! Posvečen je bil pa vendar zato, ker je obljubil, da se bode naučil italijanščine za službovanje v laškem oddelku goriške nadškofije. Začasno so ga namestili v nadškofovi pisarni; potem ko je rekel, da že dovolj zná, šel je lansko leto v Tržič (Monfalkón) za duh. pomočnika, kjer je pa kmalu obolel za vročinsko boleznijo ter bil poslan v začasni pokoj, da okreva. Živel je do velike noči t. l. pri svojih stariših v Gradci; po veliki noči pa je prosil, da bi smel živeti v pokoju na sv. Gori, da bi v tamošnjem svežem zraku popolnoma okreval. Tudi to mu je bilo iz usmiljenja dovoljeno.

Kako je pa to, utegnil bi vprašati čitatelj, da je hodil isti človek v zadevah nemškega „šulferajna“ po gori omenjenih krajih in celó čez mejo na Kranjsko v Sorico in Dajne, koder je stikal po „Urgermanih“. Slišal je, da je tam gori po tistih naselbinah še kaki starček ali stara ženica, ki znajo še nekaj pokvečene stare nemščine! In te je šel iskat. Odpeljal se je v Tolmin, Rovte, Stržišče in Podbrdo, iskaje nemško govorečih ljudi. Ali tu mu je bila že žandarmerija za petami ter ga ustavi in povpraša, kaj tođ išče po hišah in krčmah? Ko pové obhodni straži, da je Nemeč ter išče nemško govoreče rojake svoje, ni mu mogla ista verovati vsled čudnega vedenja in vse zvanjanosti, ker se ni mogel z ničem izpričati. Obhodna straža ga je imela naravno za sumljivega (pruskega) ogleduha. V Tolminu se je pri glavarstvu za silo izkazal ter bil oproščen. Zahteval pa je ta predrznež od glavarja gosp. Sch., naj pokara žandarma, ki ga je ustavil v njegovem poslovanji, ta pa mu odgovori, da obhodna straža je že pravilno in postavno ravnala. Bog daj norcem pamet!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani 31. julija.

Predseduje g. župan Grasselli, navzočih je 19 odbornikov. Overovateljema zapisnika današnje seje imenuje gosp. župan mestna odbornika gosp. Benedikta in g. Ničmana. Župan pravi začetkom svojih naznanil, da je pač vsa kranjska dežela, nje deželni zastop, pa tudi mestni zastop z velikim užaljenjem slišal žalostno vest, da je dež. glavar grof Thurn-Valsassina-Como-Vercelli le prerano umrl. Deželni glavar grof Thurn bil je mož izrednih lastnosti, ljub in prijazen vsakemu, vrl mož, ki ni bil le zvest Avstrijec, nego s polnim srcem udan tudi svoji ožji domovini, prav veren njen sin. Župan ne dvomi, da govori iz src vseh mestnih odbornikov, ako izreče globoko sožaljenje vsega mestnega zastopa in ljubljanskega prebivalstva ob smrti deželnega glavarja grofa Thurna in pozivlja mestni zbor, da vstane v znak sožaljenja s sedežev, kar mestni zbor enoglasno stori. Župan nadalje naznani, da bode meseca septembra praznoval ljubljanski „Sokol“ svojo petindvajsetletnico in to na svečan način. Mej točkami slavnostnega načrta je tudi javna telovadba, katera ima namen odlikovati spretne telovadce javnim slavnim potom in kakor je običajno v družih mestih pri pevskih in sokolskih (telovadnih) slovesnostih, da se odlikujejo tudi po mestnih zastopih odlični udje takih društev, kar naj stori tudi zastiop ljubljanski. Vsak mestni odbornik vé in zna, kako važno je bilo in je še narodno telovadstvo za prospeh in vzbujo slovenske narodnosti, a vsak si je tudi zapamtil, kako velike zasluge si je stekel ravno ljubljanski „Sokol“ za probujenje Slovencev, kajti navzoč je bil skoraj pri vsaki narodni slavnosti, vzbujal in razširjal je povsod narodno zavest, narodu slovenskemu na čast, prospeh in slavo. Slavnost ljubljanskega „Sokola“ pa bode povečala še navzočnost gostov iz bližnjih in daljnih slovanskih pokrajin, dohod „Sokolov“ iz raznih krajev slovanske zemlje. Zato nasvetuje gospod župan, da mestni zbor dovoli častno darilo za sokolsko telovadbo v znesku 200 gld. in naroči mestnega odbora predsedstvu, da vse potrebno ukrene, kako se ima to darilo razdeliti. Predlog se sprejme enoglasno s „slava“-klicem.

Župan naznanja konečno, da ni potrjen sklep mestnega zbora, da se mestni davek od piva še poviša, in tudi sklep, da se poviša najemnina (Zinskreuzer), ni dobil Najvišjega potrjenja, ker ni določen za gotov obrok. Za obrok desetih let morda bi ga finančno ministerstvo priporočilo v odobrenje, zato bode gosp. župan vso zadevo še enkrat izročil finančnemu odseku in pretres in poročanje.

Mestni odbornik Hribar poroča o prenarjenih izvrševalnih določbah k pravilom mestne hranilnice. Dasi je dotični odbor v poštev jemal pravila hranilnic raznih mest, posebno graškega, katera so dotične oblasti brez ugovora odobrile, vendar so se stavile ravno Ljubljani po oblastvih čudne zapreke. Da se sploh hranilnica omogoči, sprejel je odsek vse po vladi zahtevane premembe, ki sicer niso nikakor bistvene. Poročevalec predlaga, naj se pravila po mnenji vladinem vsprejmó in predložé c. kr. deželnemu predsedništvu. Predlog se brez ugovora odobri. (Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Petindvajsetletnico mašništva) praznovali so danes naslednji čč. gg.: Jožef Belar, župnik v Hotedršici; Henrik Dejak, ekspozit na Vrhopolji; Fr. Dolinar, župnik v Horjulu; Jožef Gerčar, župnik pri sv. Trojici; Jakob Gross, župnik v Zagorji; Karol Klinar, ekspozit pri Novi Štifti; Friderik Križnar, kanonik in župnik stolne cerkve sv. Nikolaja; dr. Janez Kulavie, kanonik in vodja semeniški; Jernej Zupančič, umirovljeni duh. pomočnik v Litiji. Kot gimnazijski sošolci vdeležili so se slovesnosti gg.: P. Grasselli, župan ljubljanski; Feliks Šašel, c. kr. okrajni glavar; Alojzij Jenčič, c. kr. stotnik; Frau Hinterlechner, c. kr. okrajni komisar, in Josip Križaj, mestni komisar.

(Slovesna črna sv. maša) za pokojnega deželnega glavarja grofa Thurna bo v petek dne 3. t. m. ob 10. uri v tukajšnji stolni cerkvi sv. Nikolaja.

(Umrli) je minolo nedeljo v Predosljah nad Kranjem ob 11. uri dopoldne g. Gašpar Sušnik, c. kr. umirovljeni stotnik-avditor, ustanovnik „Matice Slovenske“ in vrl domoljub. N. v m. p.!

(Toča) je pobila dné 28. julija v Konjicah skoraj vse poljske pridelke. Mnogo škode je napravila tudi po vinogradih. — V Št. Mohorji na Koroškem je ravno isti dan pol ure padalo suho ledeno zrnje ter uničilo vse pridelke. Po nekaterih krajih je toča ležala 12 centimetrov na debelo. Strela je ubila jednega pastirja in zapalila hišo. — Tudi v Mokronogu je minolo soboto toča naredila velikansko škodo,

(Državne podpore za kmetijstvo na Kranjskem.) C. kr. kmetijsko ministerstvo je dovolilo kmetijski družbi za l. 1888 nastopne podpore: Za podkovsko šolo 1200 gld., za nakup lanenega semena 300 gld., za družbeno drevesnico 300 gld., za govedarstvo 2000 gld., za ovčarstvo 300 gld., za čebelarstvo 100 gld., za ribarstvo 150 gld. in za premovanje govedi 500 gld.

(Premovanje govedi v Logatci dné 23. julija.) Premije za lepe bike so dobili gg.: Anton Domicelj, vikar v Črnem Vrhu; Fran Vičič, posestnik v Postojini; Marija Jelovšek, posestnica na Vrhniki; Anton Kovšca, posestnik v Planini; Jakob Nagode v G. Logatci; Fran Mihevec, posestnik v G. Logatci, in Primož Terček, posestnik na Vrhniki. Za lepe telice: Štefan Rovar, posestnik v Planini; Lovro Jenčič, posestnik v D. Logatci; Štefan Novak, posestnik na Vrhniki, in Karol Mayer, posestnik na Vrhniki. Za lepe krave: Tomaž Tollazzi, posestnik v D. Logatci; Gabrijel Jelovšek, posestnik na Vrhniki; Ivan Rihar, posestnik v G. Logatci, in Ivan Mihevec, posestnik v D. Logatci.

(Trtna uš) pokazala se je v nekem vinogradu v Štjajaku sežanskega okraja na Primorskem. Okrajno glavarstvo v Sežani ukazalo je dotični vinograd obkoliti in sploh vse storiti, da se mrčes dalje ne zatrosi.

(Huda ura) pripodila se je dne 28. julija od zahoda v dravsko dolino na Štajersko in je napravila veliko škodo na polji, vrtovih in po vinogradih.

(Skušnje v trgovski šoli) dne 29. julija vdeležili so se gg.: Aleksander Dreo, ces. svetnik I. Murnik, Ivan Perdán, Josip Kordin, Josip Trdina in Mat. Treun. Oproščenih je bilo 18 učencev, 2 bota ponavljala izpit.

(Imenovana) sta gg. dr. Fran Kočevar, praktikant pri deželnem sodišči v Gradci, in L. Wenedikter, praktikant pri okrožnem sodišči v Celji, avskultantoma za Štajersko.

(Izredno povišanje) častnikov ob priliki rojstnega dne presvetlega cesarja obsezalo bo nad 600 oseb, ker se bodo namestila vsa prazna mesta.

(Admirala) dobila je Avstrija za sedaj še samó na papirji, kajti najnovejši list armadnih določeb

objavlja ravnokar potrjeno število pomorskih častnikov in pomorskih zdravnikov. Pomorsko častništvo obsežalo bo v prihodnje v bojnem času: 1 admiral, 2 namestna admiral, 6 kontre-admiralov; 22 kapitanov bojnih ladij, 20 fregatnih kapitanov, 35 korvetnih kapitanov; 183 poročnikov bojnih ladij 1. reda, 90 2. reda, 257 praporščakov bojnih ladij in 113 pomorskih kadetov in častniških aspirantov. Število častnikov v miru obsega pa: 1 admiral, 2 namestna admiral, 6 kontre-admiralov; 17 kapitanov bojnih ladij, 22 fregatnih kapitanov, 35 korvetnih kapitanov; 120 poročnikov 1. reda, 60 2. reda, 180 praporščakov, 180 kadetov in aspirantov. V pomorsko-zdravniškem častniškem koru imamo sedaj: 1 admiral-zdravnika v 5. razredu z 4200 gl. letne plače; 1 pomorskega štabnega nadzdravnika 1. reda v 6. dijetnem razredu z 3600 gl. letne plače ter 2 pomorska štabna nadzdravnika 2. reda v 7. dijetnem razredu s 3000 gl. letne plače in z ostalimi pristojbinami.

Raznoterosti.

— Eden vinar! Iz Soesta se poroča dne 24. julija: Minole dni se je razdelila konkurzna masa tvrdke „Deutsche Stahlbahnwerke Wickede“. Neki tukajšnji trgovec je dobil iz konkurza odkazanih 26 vinarjev; oskrbnik konkurzne mase je za poštino odračunal 20 vinarjev, pismonosec je trgovec moral plačati 5 vinarjev, in tako je dobil za celo svojo tirjatev — eden vinar.

— Sredstvo zoper mravljinice. Mravlje so jako nadležne pri umetnih vrtilih za sadno drevje, grmovje in druge cvetlice. S kropom se ne smejo pokončavati, ker vroča voda škoduje tudi rastlinam. Kdor se hoče tedaj odkrižati mravelj, položi naj pod dotično drevo ali rastlino gobo, namočeno v sladorni vodi. Mravlje bodo kmalu v velikem številu v gobi, in potem se lahko poparijo in takó uničijo.

— Novo pivo izumil je Francoz Jaquemin v Nancyju. Imenuje je „ječmenovo vino“, ki je, kakor kaže že ime, na pol vino in na pol pivo. Izdeluje je takó, kakor pivo, samó da provzročuje vrenje te pijače z vinsko drožjo. Predno začne kipeči pivo, spravlja se v steklenice. Poročilo francoske akademije trdi, da je „ječmenovo vino“ zeló podobno šumečim vinom.

Telegrami.

Dunaj, 31. julija. Cesaričinja Štefanija je danes zvečer odpotovala v Monakovo.

Friedrichsruhe, 1. avgusta. Cesar in grof Bismarck sta o polnoči došla; pri knežji hiši ju je sprejel državni kancler, narod pa ju je z živahnimi klici in prepevanjem cesarske pesmi in „Wacht am Rhein“ pozdravljal. Za danes opoludne se je nameravala vožnja na sprehod, potem pa obed za dvanajst oseb.

Monakovo, 31. julija. V prisotnosti cele kraljeve hiše se je sinoči slovesno postavila soha Ludovika I. — Pri slavnostnem sprevedu so se splašili trije sloni ter zdvijali mej gledalce; pri tem je bilo 20 oseb teško ranjenih; več odrov se je podrlo; tudi pri tem je bilo nekaj oseb poškodovanih.

Berolin, 1. avgusta. „Norddeutsche Allg. Ztg.“: Alzaškega carinskega uradnika Arbogasta z ženo in prijatelji so štirje boljšim krogom pripadajoči mladi ljude pri francoski mejni vasi Arnaville-u surovo opsovali.

Kiel, 31. julija. Zgrabili so neko osebo, ki je izdelovala načrte kielskih trdnjav; pravijo, da je francoski častnik.

POSLANO.

K slavnostim, katere se bodo vršile povodom petindvajsetletnice našega društva dne 8. in 9. septembra t. l., naznanjenih je že mnogo odposlanstev sokoških društev slovenskih, hrvaških in čeških. Tudi več drugih slovanskih rodoljubov napovedalo je za te dni svoj prihod v Ljubljano.

Podpisanemu odboru skrbeti bude, da pripravi za te odlične goste primerna stanovanja, in zato se obrača do vse one gospóde, katera je vlani povodom bivanja bratov Čehov v naši sredini tako sijajno dokazala slovansko svojo gostoljubnost, z uljudno prošnjo, da blagovoli gospódu Hugonu Turku, trgovcu na Mestnem trgu, ali pa gospódu Avguštinu Štamcarju, uradniku banke „Slavije“ (v Gospodskih ulicah št. 12), najkasneje do konca avgusta naznaniti ali in koliko gostov bi mogla o slavnostnih dneh sprejeti v stanovanje.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1888.

Odbor „Sokola“ ljubljanskega telovadnega društva.

Umrli so:

28. julija. Janez Polajner, usnjarski pomočnik, 32 let, Poljanski nasip št. 48, jetika.
29. julija. Franca Kušar, zidarjeva hči, 4 mes., Kurja vas št. 6, katar v črevih.
30. julija. Franca Pust, tesarjeva hči, 5 mes., Hradeckega vas št. 12, katar v črevih.

V bolnišnici:

30. julija. Marija Klančar, delavka, 24 let, Meningitis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomerna v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	735-1	15-5	brezv.	megla	0-00	
31. 2. u. pop.	735-5	28-0	sl. jzap.	jasno		
9. u. zveč.	736-5	20-3	sl. szap.	"		

Zjutraj megla, jasno in vroče. Srednja temperatura 21-3°C., za 1-9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

1. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 15 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% "	82 " 20 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " " "
Papirna renta, davka prosta	96 " 80 "
Akcije avstr.-ogerske banke	867 " " "
Kreditne akcije	312 " 40 "
London	123 " 50 "
Srebro	— " " "
Francoski napoleonid.	9 " 75 "
Cesarski cekini	5 " 83 "
Nemške marke	60 " 37 1/2 "

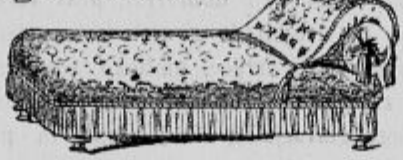
Tržne cene v Ljubljani

dne 1. avgusta.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	— 68
Rež,	4 22	Surovo maslo, "	— 90
Ječmen, "	3 57	Jajce, jedno	— 2
Oves, "	2 92	Mleko, liter	— 8
Ajda, "	4 55	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso, "	4 22	Telečje	— 48
Koruza, "	5 85	Svinjsko " "	— 54
Krompir, "	—	Koštrunovo " "	— 34
Leča, "	12	Pišanec " "	— 35
Grah, "	13	Golob " "	— 18
Fižol, "	11	Seno, 100 kgr.	1 78
Maslo, kgr.	1	Slama, "	1 96
Mast, "	— 70	Drva trda, 4 mtr.	6 50
Špeh svež, "	— 64	" mehka, "	4 10

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Tuji.

30. julija.

Pri Matiču: Koh, Pollitrer, Mayr z Dunaja. — Rincherle iz Gorice. — Pfeifer, finančni nadsovetnik, iz Trsta — dr. Muth iz Glogova

Pri Stonu: Munz, tovarnar, s soprogo, iz Gradca. — Buzzi iz Goriškega. — pl. Werthheimstein, lekar, iz Reke. — Sigmond, trgovec, z družino iz Trsta. Sutter in Knielly z Dunaja.

Pri Južnem kolodvoru: Wahrheit z Dunaja. — bar. Desken, častnik mornarice, s soprogo, iz Pulja. — Jossifidio iz Petrograda. — Santoni iz Istre. — Breitner, soproga profesorja, iz Trsta. — Krerscheg, zasebnica, iz Reke. — Jasovec iz Litije. — Wuslem, slikar, iz Rudolfovega. — Ballis z Vrhniko.

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS - A

Ljubljana, Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (62)

☛ Cenilniki gratis in franko. ☛

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17,

se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih potrebščin naj-novejše oblike namreč:

Monštranc, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkvena priprava v ognji pozlati, posrebrni in popravi.

Na blagovoljna vprašanja bode radovoljno odgovarjal.

☛ Pošilja vsako blago dobro shranjeno in poštne prosto. ☛ (28)

☛ Staro orodje za popravo naj mi blagovoljijo čč. gg. naročniki, pošiljati nefrankovano. ☛

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnatne barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev opatije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, prijor.

Najčesteje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozoruj na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrda SEGUIN Bourdeaux (Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobica se v vseh tekarnah in prodajalnicah dišav. (2)

